

הריאה צמוד לזי אף לנעלמו וזמי שכתבנל בשצילו אקור ומי מיהר לנוכרו לחאריס
 אפי צדמי כשרה דכיון שכוונה צנעול האקור לא היה למוכרו רק לאוכלה ולא כחקיינות
 נחשבתו שרין ליה למוכרו לישראל אפי ציוקר . לצמש שס קמ"ח ופס סרי חמש ז"ל צ"ל שס :
כג וסיכא דעשה דין דצנר שנוחר להשליך הריאה לזי לא קנסינ ליה כלל ודינו כחאצדה
 הריאה בשונג . לצמש קמ"ט ולדין דכתבנו לעיל אות טו דנונהגיננו להעריך כחאצדה
 סריאה המ"ג לא שכל ואקורה . וכן אח"ך ראינו להקיות שס אות ה שדחה לדברי הלצ"ט ואקר :
כד אם צדק הריאה וקרכות ולא משאר טרפיות השייכים צריאה ואח"ך כאצדה הריאה
 יש להכשיר אפי צלל הפסד גדול . שומ"ח קוף אות ד לצמש אות ד צ"ל שס אות
 ז קוען שס אות . והמ"ה לדין דאשרינ כחאצדה הריאה :

כה אם צדק הריאה וקרכות ולא כצדקא משאר טרפיות ואצד הריאה צמוד הצנר אקור
 והכלים עיתרים . לצמש שס קמ"י צ"ל שס בחקמ"ה קמ"ג :

כו אם צדק אפי רוב הריאה ומקלטה לא צדק דינו כאלו לא צדק כלל . ומ"ע שרש"א
 עקף צ אות ג ומקמ"ו קמ"ז :

זכ סעי' ג צל גוי או ישראל והוליא את הריאה וכו' והרי היא קיימת כיפחין אותה .
 חמ"ג דסי וכן ז"ל דמותרת צצדיקה וכפיחה ומ"ע חנן צדין קנסינ להעריך
 בהחלט אם פחה הגוי הערפש וכ"ש אם הוליא הריאה צלי צדיקה ומעשים צכל יוס דלס
 פוחה הגוי הערפש הערפינ אפי צבאוט וזלח לפעמים שפותח הערפש לפנינו הקלצ גוי אז
 צדיקין לה דאנו רואים שלא נגע צריאה . תומ"ז ס"ו ח אות יא . וכן מנהגינו פה צגדלד
 יע"א באשרינ אם הוליא את הגוי או פחה הערפש שלא צפנינו ופס"א ח צקלצ ישראל
 פחה הערפש שלא צפני הצדק ואקר אותה חו נקיס חלוי (ז"ל) ללוך שעה ולמגדר ויילחא :

כח נהגו צקלח מקומות שאחר הפשע הנהגה חופס הגוי צקנה ומושך אוהו למעלה צכח
 וכן ללדיים . פ"מח קמ"ה ופס הדצ"ז זצ"ח קמ"ט עכ"ה ס"ו ח אות יוד . וכן יש
 מנהג אחר שאחר שמשעי הגוי הנהגה חופס הגוי צקנה ומושך אוהו לנעלה צכח ונוחר
 צסרין ללדיי הקנה ועל הרוב עניע צסרין עד הריאה . שעה"ה קמ"י . כל זס לפי מנהגינו
 טרפה דאנחנו יש לנו כל ההומרות ואין להאריך :

כט כאצדה הריאה צלל צדיקה ויש לו חלצ שנחלצ מהנהגה זו חוך גי ימים יש להחיר .
 פליתי קמ"ד ער"ה אות ז לצמש קמ"בא צ"ל שס בחקמ"ה קמ"ד קוען שס אות יא .
 ונעל כשש יחוש לעלמו ויש לו להחזיר שלא לאוכלו . לצמש שס צ"ל שס :

ל ואם איצדה צמוד כדי לאכול הצנר חמ"ג דהצנר אקור לדידה ומ"מ החלצ מותר לו .
 לצמש קמ"ב צ"ל שס אות צ . חלל אם איצדה גם כדי לאכול החלצ אקור גם החלצ
 לדידה . לצמש שס צ"ל שס ער"ה שס קוען שס :

לא ואם אין לו רק חלצ שנחלצ הוך גי ימים יכול לכתחלה להשליך הריאה ולמוכרו הצנר
 לכריי ולאכול החלצ . לצמש קמ"ב צ"ל שס אות ג :

לב ואם אחר שזרקו הריאה כולל צללעות מכה רצה שנסרחה הריאה צללעות אקור החלצ
 עד י"ב חודש אכן הכלים שנשחטשו צהס החלצ מקודם גי ימים אם אינן צבי יומן
 צעת שמואלח הווכה כשרים . צ"ח צהשו" ס"י קח לצמש קמ"ב וכה צ"ל שס אות ד . חסו
 דוקא לקו האשכנזים דק"ל אם קרובה לדופן שיש צו מכה טרפ"ה כח"ש השומ"ח אות כב
 ועיי' בצמש אות ע א"ו ח"ל החלצ וכו' וזלח דצוקה למ"צ או חלויה נגד מ"מ ולא אזלח
 וצניעוך דעטרפינ לזי אם ניכר שהיא מכה ישנה אקור החלצ עד יצ"ח ע"מ . ומשע דהו
 דוקא לקי האוקרים למ"צ חלל לדין דק"ל דמותר אם קרובה לדופן שיש צו מכה לא שייך דין זה :

לג אם פחה השימח והלך לו וליכא איכס לצדוק הנהגה ואם ימחין עד שיצא הצדק יתקלקל
 הצנר יש ממשירין לאכול צלל צדיקה פליתי קוף קמ"ג . ולקי האוקרים כחאצדה הריאה
 יש לאקור . ומ"מ קוף קמ"א . וכ"ש לדין דכתבנו לעיל אות טו דנונהגיננו לסצריך כחאצדה
 הריאה צכל גוונח צכאן יש לאקור לגמרי ולא יעשה כן בישראל חס דנר החמוה לרבים לאכול
 צלי צדיקה הריאה ו"לח מ"ח פרטה גדולה ואין צדינו להצמיד משפטי הדת על חילס :